

תפ"ח 502/07 - רומן זדורוב נגד מדינת ישראל, אולגה קרבצ'נקו

בית המשפט המחוזי בנצרת

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב(עציר)
תיק חיצוני: 98/07

החלטה בבקשות מספר 180 ו-182	
פני	כבוד השופט, סגן הנשיא אשר קולה
המבקש	רומן זדורוב ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי
נגד	
המשיבות	1. מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה ופרקליטות מחוז צפון 2. אולגה קרבצ'נקו ע"י ב"כ עו"ד תומר שוורץ ועו"ד דניאל חקלאי
החלטה	

מבוא

1. לפנינו בקשת המבקש רומן זדורוב (להלן - "**המבקש**") לגביית עדות מוקדמת של הגברת אולגה קרבצ'נקו (להלן - "**אולה**") וזאת במסגרת ההחלטה על משפט חוזר בעניינו של המבקש.
2. המבקש, הורשע בעבר ברצח תאיר ראדה ז"ל (להלן - "**תאיר**" או ה"**מנוחה**") על הכרעת הדין הוגש ערעור (להלן - "**הערעור הראשון**") אשר בעקבותיו הוחזר התיק להרכב הנכבד, אשר נתן את פסק הדין מושא הערעור הראשון. גם בהליך זה הורשע המערער, ונגזר עליו מאסר עולם.
3. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על פסק הדין בהליך הנוסף נדחה ברוב קולות.
4. המבקש, שלא השלים עם הכרעות הדין בעניינו, הגיש בקשה למשפט חוזר, בעילות שונות, שחלקן יפורטו להלן. ביום 11.5.21 ניתנה החלטתו של המשנה לנשיאת בית המשפט העליון, כב' השופט ח. מלצר, המורה על קיומו של משפט חוזר, וככל שניתן, שלא בפני מי מחברי המותב המקורי שנתנו את פסקי הדין הקודמים.
5. התיק נותב להרכב דנא, וביום 31.5.21 התקיים דיון בעל פה בבקשה.
6. דיון זה היה גם ישיבת הקראה של כתב האישום המקורי כנגד המבקש, והמבקש כפר בעובדות כתב האישום ובאישומים כנגדו.
7. אם כך אפוא, אין עוד צורך בהגשת כתב אישום מחדש (כך כפי טענת ב"כ המבקש) ומשכך בגדריו של סעיף 117(א) רישא לחוק העונשין התשל"ז - 1977 שזו לשונו:

"הוגש כתב אישום לבית משפט, רשאי בית המשפט, לבקשת בעל דין, לגבות עדותו של אדם לאלתר, אם ראה שהעדויות חשובה לביורור האשמה וכי יש יסוד סביר להניח שאי אפשר יהיה לגבותה במהלך המשפט או אם מצא שיש חשש שאמצעי לחץ, איום, הפחדה, כוח או הבטחת טובת הנאה יניאו את העד מלמסור עדות אמת במהלך המשפט."

8. יוער כבר בפרק המבוא, כי ב"כ המבקש, מלכתחילה כיוון עצמו לסעיף 117(א) סיפא, לאמור:

"נפתחה חקירה בעבירה ועדיין לא הוגש עליה כתב אישום, רשאי לעשות כן בית משפט השלום או בית משפט מחוזי לבקשת תובע או לבקשת אדם העשוי להיות נאשם בעבירה."

אולם במהלך הדיון בעל פה הובהר, והדבר הוסכם על דעת ב"כ כל הצדדים, כי המסגרת הנכונה הינה סעיף 117(א) רישא, שכן מדובר בתיק בו הוגש כתב האישום לבית המשפט.

טיעוני ב"כ המבקש

9. ב"כ המבקש הגיש בקשה מפורטת בכתב הכוללת למעשה 4 ראשים:

א. קיום דיון דחוף בבקשה.

ב. להורות על גביית עדותה המוקדמת של אולה.

ג. להורות על עיכוב יציאתה מן הארץ עד למסירת עדותה.

ד. להורות על ביטול צו איסור הפרסום הקיים כיום לגבי חלק מהמסמכים הרפואיים.

נעיר כבר עתה, כי בהתאם להחלטת אב בית הדין מיום 27.5.21 הדיון התמקד אך ורק בבקשות ב' וג' דלעיל.

10. עוד נבהיר ואף זאת למען הסדר הנכון, כי ב"כ המבקש הסכים, כי ככל שבית המשפט ייעתר לגביית עדותה של אולה, בין אם במסגרת עדות מוקדמת ובין אם במסגרת עדות לגופה, בבוא העת, אזי תוגש על ידו בקשה לזמן את אולה לעדות, וממילא תהיה אז מוקנית הסמכות לבית המשפט להוציא כנגדה צו עיכוב יציאה מן הארץ (בגדרו של סעיף 73(ד) לחוק בתי המשפט) ועל כך להלן.

11. נשוב אפוא, לטיעוני ב"כ המבקש וכדלהלן.

המבקש הגיש כאמור בקשה בכתב, על פני 63 עמודים שאליה צירף קובץ של 80 נספחים האוחזים עשרות רבות של עמודים.

12. כמו כן, ובמסגרת הטיעון שבעל פה, טען ב"כ המבקש טיעון ארוך של כשעה וחצי.

13. את תמצית טיעוניו של המבקש ניתן לסכם כך:

- כנגד אולה הצטברו ראיות למכביר הקושרות אותה לרצח המנוחה.

- בהינתן, כך לטענת המבקש שאולה היא הרוצחת, כך לשיטתו, הרי שממילא המבקש אינו הרוצח.

- עדותה של אולה אינה קשורה קשר ישיר למבקש, אולם קשר עקיף משמעותי יש לה.
- עדותה המוקדמת של אולה חשובה, כך לטענת המבקש, "למנוע הגשת כתב אישום כנגדו על ידי הפרקליטות..." (עמ' 2 לבקשה) וביתר פירוט בסעיף 106 לבקשה, ואנו מצטטים: "הח"מ חייב לחקור את אולה בבהמ"ש הנכבד, ובמועד קרוב ככל הניתן, לפני שהפרקליטות מחליטה אם להגיש נגדו מחדש כתב אישום לביהמ"ש הנכבד. זאת משום שהוא יודע (!) כי אולה לא תעמוד בחקירתו נוכח הראיות הרבות והעוצמתיות כנגדה, שנסקרו בפרק הקודם לעיל, והמוכיחות כי היא שרצחה את המנוחה."
14. לעניין החשש הממשי ולפיו אולה תעזוב את הארץ, טען ב"כ המבקש את הטענות הבאות:
- אולה רווקה בת 38, ללא ילדים.
- לאולה, כך למיטב ידיעת המבקש, אין רכוש בבעלותה.
- אין לאולה מקום עבודה קבוע ומסודר בארץ, כל פרנסתה היא מציוור, וזה יכולה היא לעשות גם בחו"ל.
- אולה מתגוררת בדירות שכורות.
- ביום 6.5.21, פירסמה אולה בפייסבוק תצלום של סבתה באוקראינה וכתבה בצמוד אליו "...בקרוב אראה אותה ואחבק את כתפיה הדקיקות..."
- עוד כתבה אולה, כך ביום 23.5.21 בדף הפייסבוק שלה "אני מתגעגעת לאוקראינה האפורה שלי, לסבתי ולאמי".
- נוסף לאמור, במהלך הדיון בעל פה, הפנה ב"כ המבקש למסמך נוסף שכתבה אולה על "קיר" קבוצה בפייסבוק, עליה היא נמנית, שבו נאמר כך -
- "אישור שהייה קבע/תושב באוקראינה
לטוס בין המדינות בלי לספור ימים/קנסות
עד כה אני יודעת שצריך מרשם אוכלוסין חתום בחותמת אפוסטיל, יש לי.
לפתע אני שומעת שצריך גם תעודת יושר חתומה באפוסטיל?
מישהו עשה אישור כזה ויכול לרמוז לי מה צריך? כי יעיפו אותי משם לפה כמו זבוב
בווינטלטור,
כל פעם מסמך אחר. תעשו לי סדר חברים."**
15. לטענת ב"כ המבקש, בכל האמור יש כדי חשש סביר ולפיו אולה תעזוב את הארץ, ובכך תפגע הגנתו של המבקש.
- לטענת הסניגור המלומד, ב"כ המשיבים (הן מטעם המדינה והן מטעם אולה) לא השכילו להפריך את טיעוניו בנוגע לחשש הכבד מפני עזיבתה של אולה את הארץ.
16. לעניין הראיות הקיימות כנגד אולה, האריך ב"כ המבקש הן בטיעוניו הכתובים, אליהם צורפו כאמור 80 מוצגים של ראיות גולמיות (ועוד אחד שהוסף במהלך הדיון) והן בטיעוניו בעל פה, עוד הפנה בקלסר נפרד

- לחלק מן הראיות שבתיק המוצגים מטעמו (שהוגש על דיסק און-קיי) שעיקרן להלן; התוודותה של אולה בפני שלושה גורמים שונים ונפרדים זה מזה -
- בפני א"ח שהיה בן זוגה בעת הרלוונטית.
- בפני ע"ג ז"ל, שאומנם הלכה לעולמה, אלא ששתי מטפלות (לפחות) בבית החולים בו אושפזה שמעו ממנה שאולה התוודתה בפניה, על רצח תאיר.
- בפני א"ב, מי שהייתה בעברה, כך לטענת הסניגור, על כל פנים, חברתה של אולה.
- חוות דעת פסיכיאטרית בעניינה של אולה.
- קטעים מעדויותיה ומחקירותיה של אולה במשטרה, מהם עולה כך לטענת הסניגור, שיש לה דחפים לרצח.
- הרשעתה של אולה בתקיפה כלפי מי שהיה בן זוגה לאחר א"ח, ואופן ביצוע התקיפה באמצעות שבר של זכוכית.
- ניסיונה של אולה, כך לטענת הסניגור, לרצוח שכן שלה, באמצעות סכין וכפפות, דבר המלמד לטענת הסניגור, על "עדות שיטה".
- פרטים מוכמנים לרוב, שידע לספר א"ח, פרטים שהיו אך ורק בידיעתה של אולה.
- היכרותה וקרבתה של אולה לבית הספר "נופי גולן", לרבות ביקורה הקודם בו סמוך לפני רצח תאיר.
- הימצאות שיערה על בטנה של המנוחה ובה נמצא D.N.A מיטוכונדריאלי של א"ח, אשר לפי טענתו במועד הרצח הנטען, אולה לבשה את מכנסיו.

טיעוני ב"כ המשיבה 1

17. ב"כ המשיבה 1, מדינת ישראל טען, כי מטיעוני הסניגור עולה כאילו, כביכול מדובר במשפט של רומן זדורוב נ' אולה, או מדינת ישראל נגד אולה, ולא כך הוא כמובן.
18. לטענתו, מדובר במשפטה של מדינת ישראל נ' רומן זדורוב, ועדותה ה"מוקדמת" או בכלל של אולה, אינה חשובה לביורר האשמה של המבקש.
19. המשיבה שוללת לחלוטין את טענות המבקש, ולפיהן אולה, היא הרוצחת של תאיר, ולטעמה כל ה"ראיות" הנתענות של המבקש כנגד אולה, נבחנו ונבדקו היטב, הן על ידי הפרקליטות, הן על ידי בית המשפט העליון, אשר בעת שהורה להחזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי לאחר פסק הדין הראשון, לא קבע כי על בית המשפט להידרש לעניין אולה, והן במיוחד על ידי כבר השופט מלצר, אשר קבע מפורשות, כך לטענת המשיבה :

"יחד עם זאת, מהאמור עד הנה עולה כי אין מקור ישיר המפליל את א"ק במעורבות בביצוע רצח המנוחה. כפי שצוין, עיון בחומר החקירה מעלה כי כאשר א"ק נשאלה על כך במסגרת חקירותיה המשטריות - היא הכחישה באופן גורף כי היתה מעורבת בביצוע הרצח. אף כאשר שהתה בבית החולים, בעודה מתמודדת עם

מחלת הנפש בה לקתה, כאשר היא סיפרה לצוות הרפואי על תחושותיה - א"ק לא הודתה בביצוע המעשים, שהמבקש מייחס לה, ודבקה בטענה כי מדובר בעלילה של א"ח, אותה טווה על-פי תיאור הרצח, כפי שהכירו מפרשת הרשעת המבקש. לכל זה יש להוסיף את הסכסוך שפרץ בין א"ק ל-א"ח, לרבות מעשים שעלו לכאורה כדי עבירות אלימות, איומים והטרדה מצידו של א"ח, השתהותו הממושכת במתן גרסתו, הרקע הנפשי שלו, וממצאי החקירה שנערכה לו שלימדה כי הוא הכיר את פרטי העובדות בפרשת הרשעתו של המבקש, ואף לא ניפק הסברים למסמכים הכוללים פרטים על הפרשה שאגר במחשבו האישי, או לעובדה כי הסכין שכביכול שימשה לביצוע הרצח, נתפסה על-ידי המשטרה חודשים קודם לכן (כפי שעולה מהעיונות שנערך ביניהם, ומהחקירות שנערכו לא"ק וא"ח). לכל אלה מצטרפת העובדה כי על אף שגורמים רבים תושאלו לאחר ביצוע הרצח בנוגע לדמות חשודה ששהתה בבית הספר, ואף אחד מהם לא מסר תיאור התואם את המראה המתואר של א"ק (בת המחופשת לבן החובשת פאה לראשה), ואינדיקציות שליליות רבות נוספות המתוארות בתגובת המשיבה לבקשה למשפט חוזר (ראו שם, בפסקה 479).

בהינתן האמור, ובשים לב להסתייגויות שנמנו בתחילת פרק זה בכל הנוגע לקביעת ממצאים מתוך תיק חקירה במסגרת בקשה למשפט חוזר - סבורני כי אין לייחס להודעתו של א"ח, המפלילה את א"ק, משקל ממשי לצורך הבקשה שבפניי."

20. משכך, כך לטענת ב"כ המשיבה, ממילא ברור הוא, שלא מדובר ב"עדות חשובה לברור האשמה".

21. זאת ועוד, כך לטענת המשיבה. המטרה המוצהרת או הנימוק המרכזי בבקשתו של המבקש, הינו הרצון לשכנע את המשיבה 1, שלא להמשיך בהליכים כנגד המבקש, ועילה זו ובכל הכבוד, אינה עומדת בבסיס ההליך של גביית עדות מוקדמת.

22. עוד הפנתה המשיבה 1 ואף הגישה זאת לבית המשפט, את טיעוניה הכתובים, שהוגשו לבית המשפט העליון במסגרת הבקשה למשפט חוזר, ובמיוחד הפנתה שם לכל הפרק העוסק בטענות כנגד אולה.

23. לעניין החשש שמא לא יהיה אפשר לגבות את עדותה של אולה במועד הראוי, ובעת פרשת ההגנה, וככל שעדותה זו תותר, טוענת המשיבה, כי מדובר בחשש שאינו מבוסס דיו, אינו מצדיק פגיעה בחרותה של אולה והמבקש לא עמד בנטל לבסס טענתו זו.

24. עוד מפנה המשיבה לכך, שמדובר בעניין שהוא חריג שבחריגים, ולכך שאולה, לכל הדעות סובלת ממחלת נפש, כך שיכול ובעדותה עתה, יש כדי לפגוע בה יתר על המידה.

טיעוני המשיבה 2

25. ב"כ המשיבה 2 מצטרפים לטיעוני המשיבה 1, וביקשו להוסיף, כי בכל מקרה מדובר בעדויות שמועה פסולות, שגם לגופן אין בהן כל ראייה הקושרת את אולה למיחס לה על ידי המבקש.

26. לטענתם, מדובר אכן באשה שאובחנה כחולה במחלת נפש, אשר נקלעה שלא בטובתה למסכת שקרים ועלילות של בן זוגה בעבר, דבר שגרם להחמרה במצבה הנפשי.

27. ב"כ המשיבה 2, אף הפנו להוראות סעיף 106 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982, עמוד 5

המורה אותנו לאמור כי -

" בית המשפט יזמין, לבקשת בעל דין, כל אדם להעיד במשפט, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לביורר שאלה הנוגעת למשפט, וכן רשאי בית מהמשפט להזמין עד מטעמו."

28. עוד הפנו ב"כ המשיבה 2 לאישורי המוסד לביטוח לאומי על נכות רפואית בשיעור של 50% ועל אישור לתשלומי קצבאות.

לטענתם, לו תעזוב אולה את הארץ היא לא תהיה זכאית לקצבאות אלו, ומשכך אין כל חשש כי היא תעשה כן.

29. עוד לטענת ב"כ המשיבה 2, מרכז חייה הוא בארץ, אין לה דרכון זר, בחודש 10/21 היא עתידה להציג בארץ תערוכה מפרי ציוריה, וכן היא עוסקת בהוצאת ספר אגדות.

30. עוד לטענתם, בכל עת שהיא נקראה בעבר לחקירה במשטרה, היא התייבבה לה, והיא אף חזרה לארץ ואף נחשפה בפנים גלויות, תוך חשיפת עברה הרפואי, וזאת הגם שכבר בעבר "הואשמה" ב"כיכר העיר" בגין רצח תאיר.

זאת ועוד, גם במהלך כל הדיונים למשפט חוזר, גם אחרי שנפלה ההחלטה בדבר המשפט החוזר, וגם לאחר שהוגשה הבקשה לזמנה לעדות מוקדמת ולהוציא כנגדה צו עיכוב יציאה מן הארץ, היא לא נמלטה מן הארץ.

31. אשר למסמך 81 שהוגש, שממנו עולה כביכול שאולה מחפשת אישור שהיית קבע באוקראינה, מסבירים זאת באי כוחה בכך, ששהייתה באוקראינה כתיירת, מוגבלת בזמן ומשכך ביקשה היא אפשרות לאישור לשהיית קבע, מבלי שתסתכן בתשלום קנסות.

דין והכרעה

32. הארכנו בטיעוני הצדדים לבל תשמע טענה, כאילו, כביכול לא התייחסנו למלוא טיעוני הצדדים, וכדברי הסניגור ל"מען מראית פני הצדק".

33. לאחר שנתנו דעתנו לטיעוני הצדדים, הן אלו שבכתב והן אלו שבעל-פה, נחה דעתנו, כי לעת הזאת אין להיעתר לבקשה, על שתי חלופותיה, ולהלן נימוקינו לכך.

34. צדק רב יש בטיעוני המשיבות ולפיהם במשפטו של המבקש עסקינן ולא במשפטה של אולה.

לאמור, ושעה שבמשפט חוזר עסקינן, המתחיל למעשה מראשיתו, על המדינה לשכנענו, כמו בכל משפט פלילי, כי אשמו של המבקש הוכח מעל לכל ספק סביר.

מן הצד השני תפקידו של הסניגור הינו לטעת בקרבינו את אותו ספק סביר.

35. לא פירטנו לעיל, אולם סופו של דבר, ההחלטה על משפט חוזר התקבלה בהסתמך על שלושת אלו;

- בהסתמך על חוות דעת, שעסקו בסוגיית זליגת הדם על גבי העקיבה שעל מכסה האסלה בתא השירותים שבו נמצאה גופתה של תאיר ז"ל (ראה סעיף 188 להחלטתו של כב' השופט מלצר וכן סעיפים 152 ו-153 שם).

- בהסתמך על הימצאות כתם דמה של המנוחה בתא השירותים השלישי (ולא זה השני כפי שסברו תחילה).

- ובהסתמך על חוות הדעת של דגימת ה-D.N.A המיטוכונדריאלי.

36. לעומת זאת לעניין עדותו של א"ח והפללתו את א"ק ולטענות שפורטו לחובתה לכאורה, לא נתן כב' השופט מלצר, משקל של ממש, וכפי שצוטט מסעיף 184 להחלטתו במסגרת טיעוני המשיבה מס' 1 לעיל.

ערים אנחנו לאמור בסעיף 183 להחלטתו וכדלהלן:

"מן הראוי לציין כי קיימים עם זאת מספר נתונים נוספים שיש בהם כדי ללמד על ערך מסוים שניתן היה לייחס להודעות של א"ח (כגון: העובדה כי אכן נעשתה שיחת טלפון אליו ממכשיר הטלפון של א"ק בצהרי יום הרצח; העובדה כי א"ק חמקה, כביכול, אל התא הסמוך השני, ולא יצאה מהתא הסגור בקפיצה קדימה; דחפים לביצוע מעשי אלימות ברוטאליים, המקננים (או לפחות קיננו) בקירבה של א"ק, לרבות התקרית בה איימה בפגיעה בש' ורצונה לפגוע בשכנה כאשר כבר הכינה לכך "סכין וכפפות" (ראו בעניין זה נספח נ"ו לתגובת המשיבה); הקירבה היחסית בין מקום מגוריה של א"ק לבית הספר, ולבסוף - האפשרות כי יש בראיית הדנ"א המיטוכונדריאלי, שעניינה יפורט להלן, משום פרט מוכמן שהיה בידיעתו של א"ח).

ואולם עם זאת, אין די בכך להבנתנו, כי נורה כבר עתה על עדותה המוקדמת של אולה.

37. כאמור, לא במשפטה של אולה עסקינן, ואין להתיר מצב בו השימוש בדוקטרינה של עדות מוקדמת יהווה כלי לשכנוע הפרקליטות, שלא להמשיך בהליך נגד המבקש.

בכל הכבוד הראוי, לא זוהי מטרתה של עדות מוקדמת, ובשלב זה היא אכן מוקדמת כפשוטו של לשון כשם שגם הבקשה מוקדמת.

מוקדמת על שום, שטרם הובהרה עמדת הפרקליטות אשר להמשך ההליכים נגד המבקש.

מוקדמת על שום, שטרם בוררו הראיות נגד המבקש.

מוקדמת על שום, שיכול וכמובן שאיננו רומזים דבר, שיש בראיות החדשות שבגינן הוחלט על קיומו של משפט חוזר, כדי לעורר ספק סביר באשמו של המבקש.

מוקדמת על שום, שאין כל סיבה עתה להקדים את המאוחר, ולחשוף את אולה על מחלת הנפש שלה לעדות מוקדמת, שיכול ולא תבוא כלל לעולם.

מוקדמת על שום, שהבסיס להעדתה של אולה, הוא עדותם של האחרים, המפלילים אותה (בכפוף לכך שמדובר בעדויות קבילות כמובן) ומשכך יש לשמוע אותם ולקבוע אמינותם, טרם שתיאלץ עולה עצמה לעלות על דוכן העדים, על כל המשתמע מכך לגביה.

מוקדמת על שום, שיכול וימצא שבית המשפט - ושוב איננו רומזים לכך - כלל אינו מאמין או מקבל את עדות א"ח, והעדים האחרים ששמעו מכלי שני או שלישי על התוודותה של אולה כביכול ברצח.

מוקדמת על שום, שבית המשפט לא נחשף לכלל הראיות שבתיק ואינו יכול עתה, להביע דעתו, האם עדותה של אולה ו/או אוסף הטיעונים מכוחם מבקשים לקשור את אולה לפרשתינו, רלוונטיים לבירור אשמו של

המשיב.

מוקדמת על שום, שיכול ודווקא הפרקליטות תבקש לזמנה כעדת תביעה.

38. נוכח כל האמור, סבורנו כי לא מדובר בחריג שבחריגים המאפשר זימונו של עד הגנה למתן עדות מוקדמת, טרם שסיימה המאשימה, כדרכו של עולם, את הבאת ראיותיה.

יוער ויודגש, אפשרות זו של זימון עד הגנה לעדות מוקדמת, קיימת עלי ספר, אלא שהן ב"כ המבקש והן ב"כ המשיבות, לא יכלו להצביע על תקדים אחד, שבו אושרה או כלל התבקשה עדות מוקדמת של עד הגנה, כשאלו כשלעצמם מלמדים על החריגות היתרה של הבקשה, על פי מהותה.

39. אשר לראש השני של הבקשה, ובכל הכבוד הראוי, אולה אינה נאשמת, אין כל סיבה לפגוע בחירותה ובקשר שלה עם בני משפחתה שבאוקראינה. יתר על כן, אולה הוכיחה במעשיה ובהתנהגותה עד כה, שאין היא חוששת להתייצב ובפנים גלויות ולעמוד על חפותה, עד כמה שהיא נצרכת לכך.

כמפורט לעיל, אולה לא נמלטה מן הארץ וגם כששהתה בחו"ל, חזרה לארץ, וכמפורט היא אף מתכוונת להציג בארץ תערוכה במהלך חודש אוקטובר.

40. בכל הכבוד הראוי, ב"כ המבקש, לא הפנה אותנו למקור חלופי, לבד כביכול מסמכותו הטבועה של בית המשפט, להורות על עיכוב יציאתה של אולה מן הארץ.

הופנינו על ידי ב"כ המשיבה 1, דווקא, לסעיף 73 (ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד - 1984 הקובע כך -

"היה לבית המשפט יסוד להניח כי מי שהוזמן להעיד או נצטווה להמציא מסמך לא יתייצב או לא ימציא את המסמך, רשאי בית המשפט או הרשם לתת כל צו שימצא לנכון"

41. הנה כי כן, ראשית על בית המשפט לצוות ולהזמין עד, ורק בשלב הבא, אם יש יסוד סביר להניח, שאותו עד לא יתייצב, ניתן יהיה לנקוט נגדו בסנקציות כלשהן.

בעניינינו, שני התנאים לא התקיימו, דהיינו לא מצאנו לנכון, לעת הזו, לזמן את אולה למתן עדות, ולא היה לנו יסוד סביר להניח, כי לו היינו מזמנים את אולה למתן עדות, היא לא הייתה מתייצבת למתן עדותה.

42. סוף דבר אפוא, כי הבקשה להורות על גביית עדות מוקדמת, והבקשה להוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגדה, נדחות.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשפ"א, 02 יוני 2021, בהעדר

הצדדים.

תמר נסים שי, שופטת

דני צרפתי, שופט

אשר קולה, שופט